

MEGÁLLT AZ IDŐ...

Gyökerek és lombok 12. kötet

Úgy tűnik, bő tíz év alatt semmit sem változott az erdészek „olvashatnékja” – tisztelet a kivételnek. A júniusi számban megjelent Nagy László főszerkesztőnk „Harmadik oldal”-a, melyben sajnálkozik, hogy az Egyesület által kiadott könyvek jó része most is az alagsori hűvös pincében porosodva várja a vevőt.

Lehet, hogy most is az lesz a sorsuk, mint a soproni vándorgyűlésen a *Gyökerek és lombok* addig megjelent kötetének. A szerény érdeklődés után megmaradt köteteket ugyanis az Egyesület ingyen osztogatta.

Akkor kezdeti bosszúságomat felváltotta a reménykedés, gondolván, ennél jobb reklám nem is kell a sorozat következő kötetének. Hiszen oly sokat emlegetjük nagyjaink életének mozzanatait. De csalódtam.

Aztán megtudtam, hogy a szakiskolai könyvtárak addig sem kaptak, és volt olyan vándorgyűlés, ahol a megjelent hétszáz erdész sem lapozgathatta bármelyik megjelent kiadványunkat. Pedig az ingyen kötetekben olyan életrajzokat olvashatunk, mint *Boross György*, *Kollwenz Ödön*, *Mayer Antal*, *Vargha Domokos*, *Bezzegh László*, *Csutkai Jenő*, *Hibbey Albert*, *Szederjey Ákos*, *Riedl Gyula*, *Jereb Ottó*, és sorolhatnám vég nélkül az eddig megjelent, száznál több izgalmas erdészélettörténetet. Az oly sokszor emlegetett selmeci szellemre nem is hivatkozva.

A 2005. májusi számban megjelent írásom címében a költő *Nagy László*t szabadon idéztem: „*Nekem a kérés nagy szégyen, vegyenek úgy is, ha nem kérem*”. Amint a most megjelent „Harmadik oldal”-ból kiderül – marad a szégyen.

Engedtessek meg, hogy a sorozat nemrég megjelent utolsó kötetében szereplő kollégák életrajzáról említsek néhány szót.

Tóth János: az ötvenhatos megtorlás elől Franciaországba menekült. A francia gyarmaton sikeres Szahara-fásítást irányított, majd jelentős cédrusállományokat hozott létre. Hazánkban is szor-

galmazta elterjesztését. Fél száz magyar szakembert látott vendégül, mutatta be eredményeit.

Berkesi István: megismerhetjük az ötvenes években dolgozó kerületvezető gondjait, bajait, fatolvajait.

Winkler András: tősgyökeres soproni. Szemtanúja az ötvenhat előtti időknek. Professzor édesapja családjával nyugatra távozott, majd úgy dönt, hogy hazajön. Megismerhetjük rektori kinevezését, a hagyományok felélesztésének és a Budapestről

kinevezett rektor ténykedésének történetét.

Kobán István: felvidéki erdőmérnök. A második világháború utáni szlovák oktatási helyzetről kapunk hiteles tudósítást. Mécs László megszállott tisztelője.

Vancsura Rudolf: a Szovjetunióban végzett dendrológiai kísérleteiből írta meg a kandidátusi értekezését. Képet kapunk a hatvanas évek ottani állapotáról.

Povázsai László: a délkeleti erdészek megszállott családfakutatója. Felmenői szenvedélyes tojásgyűjtők, melynek ő is elkötelezett folytatója.

Bankovics Attila: technikusból lett tanárember, majd a Madártani Egyesület alapító tagja, aki bejárta az egész világot, kutatva a madarakat. A Természet-

tudományi Múzeum főmuzeológusaként ment nyugdíjba.

Horváth Valéria: egy erdőmérnök hölgy izgalmas élete, küzdelme a szakmában, és a magánéletben, egyáltalán nem megszokott helyzetben.

Bondor Antal: a gyermek emlékei a második világháborúról. A szocializmus legvadabb évei. Minisztériumi évek. Tanulságos életút.

Jerôme René: hagyatékából összeállított képzeletbeli beszélgetés, melyben Tömpe István munkásságáról is olvashatunk.

Ugron Anikó: nemesi ivadék. Megismerjük a szocializmus igazi arcát. Filmre való életút. A családhoz való ragaszkodás, szakmai hűség jellemzi minden élethelyzetben.

Tollner György: világháborús emlékekről, majd mint a protokoll vadászterület igazgatójától tudunk meg intim titkokat.

Bartha Pál: lényeglátóan, szokatlan őszinteséggel írja meg a gyakorlatban, majd a hivatalokban szerzett tapasztalatait.

Palacki József: követendő életút, melyben kellő szerénységgel, tisztelességgel és tisztánlátással tanúsítja, hogy semmi sem lehetetlen.

Pápai Gábor: zaklatottnak tűnő pálya, mely bizonyítja, hogy minden helyzetben, megalkuvás nélkül meg kell védeni a magad igazát.

Lezártam a sorozatot, mert belefáradtam a szerkesztői munkámon kívüli – a megjelenéshez szükséges – forrás „koldulásába” és a késlekedő megjelenés miatti magyarárzkodásba.

Mert nemcsak az általam szerkesztett kiadványok porosodnak a raktárban, hanem szerző- és szerkesztőtársaimé is. Ez elszomorító, de vajon mit érezhetnek azok a szponzorok (Dunaker, Utilis, Stihl, Grätzer Miklós – hogy csak néhányat említek), akik megelőlegezve a bizalmat, támogatták a kiadványok megjelenését.

Mit is mond Széchenyi? „*Tiszteld a múltat, hogy érthesd a jelent és munkálkodhass a jövőn.*”

Pápai Gábor
ny. főszerkesztő

A *Gyökerek és lombok erdész életutakat bemutató portrészorozat 12. kötetét megrendelhető a www.oee.hu egyesületi honlap Termékmegrendelő alkalmazásán keresztül, vagy közvetlenül az OEE Titkárságán, 3500 Ft-os áron.*